

saa Henseende, og jeg tror ogsaa sikkert, at naar denne Lønforbedring er indført saavel for de nuværende Plejere som for dem, der senere komme til, vil det bidrage ikke lidt til at knytte Personalet fastere til Hospitalerne end hidtil. Ogsaa Boligforholdene tages der Sigte paa at forbedre. Ganske vist indeholder selve Lovforslaget ikke noget derom, men i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, findes klart udtalt, hvad den højtærede Justitsminister har tænkt paa i saa Henseende at foretage: Byggeføretagender til ikke mindre end 465,000 Kr., som skulle skaffe Plads ikke alene til det uvidede Plejepersonale, men ogsaa til dem, som allerede nu ere der. Boligforholdene ere nemlig, hvad Udvalget har overbevist sig om ved Selvsyn, meget tarvelige for disse underordnede Plejere. Naar 4—6 Plejere skulle være fælles om en forholdsvis lille Stue, kan man forstaa, at det ikke er af den Slags Ting, som knytter Plejepersonalet fast til Hospitalet. Alt i alt er det Forbedringer, som, det gentager jeg, alle ville bidrage til at knytte Personalet fastere til Hospitalerne, en Ting, som Udvalget har været klart over er af allerstørste Betydning for Plejeforholdene.

Udvalget har næret Ønske om at give Plejerne lidt mere Frihed, end der er foreslaget i Forslagets § 4, sidste Stykke, ligesom man ogsaa gerne vilde have indskrænket deres Arbejdstid, der er noget lang. Men efter at Udvalget er blevet oplyst om, at en saadan mindre Udvidelse af Fritiden og en Indskrænkning af Arbejdstiden vilde medføre en aarlig Merudgift paa over 230,000 Kr., har Udvalgets Flertal ikke turdet fastholde dette Ønske, saa meget mindre, som det maa indrømmes og er indrømmet af alle, at vedtages Lovforslaget i den Skikkelse, hvori den højtærede Justitsminister har forelagt det for Tinget, er det et saa stort Fremskridt, ikke alene for de stakkels syge, men ogsaa for Plejepersonalet, at det kan forsvares at blive staaende derved. Derfor skal jeg paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i uforandret Skikkelse.

Til Slutning skal jeg tilføje, at man i Udvalget ogsaa har drøftet Spørgsmaalet om Betimeligheden af at indføre en økonomisk Fællesledelse for vore Sindssygehospitaller. Udvalget nærer den Tro, at det vilde gøre Driften mere ensartet, end den nu er, og et Flertal af Udvalget, som ganske vist ikke falder sammen med det Flertal, der staar nævnt i Betænkningen,

er af den Anskuelse, at det ogsaa vil kunne medføre ikke ringe Besparelser. Men man har ikke i Udvalget villet stille Forslag i saa Henseende, for det første, fordi man ikke kunde overse Rækkevidden heraf, og for det andet, fordi det ikke hører hjemme netop paa dette Lovforslag. Men Udvalget henstiller til den højtærede Justitsminister at tage Tanken op til villig Overvejelse, og hvis den højtærede Minister her i Dag i Tinget kunde udtale sin Sympati for Tanken, tror jeg, at dette Tings Medlemmer saavel som Udvalget vilde lytte med Interesse dertil.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse uforandret.

Sigvald Olsen: Som fremhævet af Udvalgets ærede Ordfører er hele Udvalget enig om at anerkende det gode Princip, der ligger til Grund for Forslaget med Hensyn til Forbedring af Plejeforholdene ved vore Sindssygehospitaller, og jeg kan derfor indskrænke mig til at omtale de af et Mindretal stillede Ændringsforslag. Det er rigtigt, hvad der fremkom fra den ærede Ordfører, at naar Udvalget ikke som Helhed er gaaet med til de af et Mindretal stillede Ændringsforslag, skyldes det den Omstændighed, at den Udgift, som disse Ændringsforslag vilde medføre, var saa stor, at man blev ængstelig for at følge os. Vi i Mindretallet ere gaaede ud fra, at det maa være af stor Betydning for Sygeplejerne paa en Sindssygeanstalt, lige saa vel som for andre og maaske i endnu højere Grad, at have en ugentlig Fridag. Der er i Forslaget fastsat 3 halve og en hel Fridag om Maaneden, men vi have tilladt os at foreslaa dette ændret til een ugentlig Fridag. Det vil efter den Opgørelse, vi have faaet i Udvalget af den højtærede Justitsminister, andrage en Merudgift af omtrent 33,000 Kr. aarlig. Endvidere mene vi, at den uforholdsmæssig lange Arbejdstid, som i Henhold til de Oplysninger, der ere tilstillede Udvalget, nu findes omkring paa vore Sindssygehospitaller, virkersløvende, saa at en Sygeplejer, som er ansændt 14—15 Timer i Døgnet, ofte ikke er i Stand til at omgaas de syge paa en saa forsvarlig Maade, som ønskeligt var. Det har gjort, at vi fandt det rigtigst ved nærværende Lejlighed at drøfte indgaende, om vi ikke kunde komme til en Nedsættelse af Arbejdstiden. Helst vilde vi gaa til en Tredeling af Døgnet saaledes, at vi for Plejernes Vedkommende paa vore Sindssygehospitaller herefter indførte en 8 Timers Arbejdsdag. Der er blevet gjort Modforestillinger her